

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu må jeg tro, at indenrigsministeren og jeg er enige om, at når vi planlægger møder rundt omkring i landet eller ude i Europa, hvor vi nu skal hen, så planlægger vi mere ud fra transporttiden end fra antallet af kilometer, så afstanden i kilometer er måske mindre interessant i de her sammenhænge end transporttiden. Men det var jo spørgsmålet om misundelse.

Næh, det ligger os fjernt. Det er sådan set en egenskab, vi ikke har, men vi synes, at det er utrolig vigtigt, at vi, der stiller os til rådighed, vi, der er så heldige, at befolkningen viser os den tillid at vælge os, også er indstillet på at bruge den tid, det skal være. Og det, vi i hvert fald ikke bør acceptere, er, at man to steder betaler den samme person med skatteydernes penge for fuldtidsjob, hvor man kun får noget mindre.

Derfor er jeg nødt til at sige til indenrigsministeren, at hvis han ville være kreativ og også finde ud af, hvordan man eventuelt kan udbrede det til andet, så er det en debat, vi gerne tager med indenrigsministeren.

Nu har det her været, hvad vi som opposition kunne overkomme, og man kunne måske også løse det ved, at Venstre løste sit eget problem. Så kunne vi måske helt slippe for, at vi skulle lovgive om det, og befolkningen ville vide, når de valgte, at så fik man det, man betalte for.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Indenrigsministeren tager også denne her gang fat i noget, som overhovedet ikke kommer forslaget ved. Vi har nogle regler i Socialdemokratiet, som vi på ingen måder forsøger at pådutte Folketinget. Det her handler ene og alene om det at have et fuldtidsjob som borgmester eller som udvalgsformand i en kommune, der er magi-strat.

Jeg vil godt spørge indenrigsministeren: I § 16 i den kommunale styrelseslov står der, at borgmesteren ikke har ret til fravær fra arbejdet. Jeg forstår ikke, hvordan § 16 kan overholdes, når en borgmester ikke har ret til fravær fra arbejdet.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er ikke, fordi jeg har noget specielt ønske om at forlænge denne del af debatten. Den skal jo

også have en chance for at komme i gang på et tidspunkt mellem ordførerne.

Men dog alligevel: Når hr. Ole Stavad nu siger, at det, der er problemet, er, at man med skattekrone betaler to steder, så må det jo logisk føre til, at vi må have nogle regler formuleret, som forbyder folketingsmedlemmer ved siden af deres hverv som folketingsmedlemmer at være i anden form for offentlig tjeneste.

Det er jo i den grad en uskik at anvende skattekrone på, at folketingsmedlemmer f.eks. bestrider et eksternt lektorat på et universitet, eller hvad det nu kunne være. Det er jo skattekrone alt sammen, så hvis man skal føre det ræsonnement til ende, må vi jo have lavet et forbud, der siger, at når man er medlem af Folketinget, så kan man ikke samtidig være i statslig, amtskommunal eller kommunal ansættelse. Det er jo logikken i det.

Det synes jeg da Socialdemokratiet skal foreslå. Det vil ikke ændre på regeringens position. Men det vil da gøre forslaget til et mere helstøbt, logisk gennemtænkt forslag, og det vil jo også udstille, tror jeg, hullheden i det, fordi det jo er for langt ude, hvis det var sådan, at man generelt ville lave et sæt spilleregler for landets parlament, der betød, at når man var valgt hertil, så skulle man i øvrigt droppe alt andet, og så skulle man alene dyrke beskæftigelsen her. Det tror jeg ikke engang Socialdemokratiet selv går ind for, men det ville da være logisk.

I virkeligheden kan man jo sige, at det dobbelthverv, der beror på, at man f.eks. både sidder i en kommunalbestyrelse og i Folketinget, er udtryk for et dobbelthverv, hvor vælgerne i den grad har indflydelse, nemlig begge steder. Hvorimod det dobbelthverv, der består i, at man bliver valgt til Folketinget, hvorefter man måske påtager sig et indbringende ansættelsesforhold i relation til en offentlig virksomhed eller en privat virksomhed, jo er et udtryk for en dobbelt erhvervsudøvelse, hvor vælgerne kun har indflydelse på halvdelen af det, nemlig det forhold, at man vælger folk til Folketinget.

Så jeg synes ikke, det hænger sammen, og det er derfor, man står tilbage med et indtryk af, at det her er sådan en misundelsesjagt. Derfor må jeg bare sige, at det jo er fint nok, og jeg respekterer til fulde, at man i Socialdemokratiet har et sæt regler for, hvordan man vil håndtere, hvordan man betragter folks arbejdsevne. Men lad det så være et forhold mellem Socialdemokratiet og Socialdemokratiets vælgere, og lad det tilsvarende være et forhold mellem parlamentets øvri-